

Tato práce je založena na kvalitativním výzkumu 6 partnerských párů v různém životním cyklu. Mezi páry se vyskytují bezdětní, páry s malými i dospělými dětmi. Výzkum je založen na principech Strausovy zakotvené teorie, pomocí které analyzují rozhovory s vypravěči na téma dělby domácí práce v jejich rodině.

Podle soudobých výzkumů je dělba domácí práce většinou nerovná, což může způsobovat vznik pocitu nespravedlnosti. Zajímám se o to, jakým způsobem partneři posuzují spravedlivost dělby práce ve své domácnosti. Zjišťuji, jaké okolnosti zvyšují či zmírňují pocity nespravedlnosti a jak partneři tyto pocity zvládají, jak na ně reagují a jak se s nimi vyrovnávají.

Pomocí analýzy jsem identifikovala a popsala dva typy strategií a jednání partnerů. První je aktivní strategie, která směřuje k objektivní změně nespravedlivé dělby práce pomocí domluvy nebo donucení partnera. Druhou je racionalizační strategie, která směřuje k subjektivnímu zmírnění pocitu nespravedlnosti pomocí ospravedlnění partnera a zohlednění dalších okolností.